

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací **rozhodl** v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Hesse a soudců JUDr. Radomíra Křivánka a JUDr. Michala Krenka, Ph.D., v právní věci žalobce: **ČEZ Distribuce, a.s.**, Děčín IV - Podmokly, Teplická 874/8, IČ: 24729035, proti žalovanému: **HYDROGEOLOGIE CHRUDIM, s.r.o.**, Chrudim, Novoměstská 10, IČ: 47470631, zast. JUDr. Václavem Luřchou, advokátem v Praze 3, nám. Jiřího z Lobkovic 2406/9; v tomto odvolacím řízení o zaplacení 212 500 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové č.j. 43 Cm 200/2001-350 ze dne 13. listopadu 2009

t a k t o :

I. Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové č.j. 43Cm 200/2001/350 ze dne 13. listopadu 2009 se ve své dosud nepravomocné části výroku I. (v rozsahu, týkajícím se zaplacení 212.500,-Kč s příslušenstvím) potvrzuje. Dále se rozsudek z 13.11.2009 potvrzuje ve výroku IV.

II. Ve výroku II. se rozsudek z 13.11.2009 mění tak, že žalobce je povinen zaplatit žalovanému (k rukám jeho zástupce) 99.319,50 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

III. Ve výroku III. se rozsudek z 13.11.2009 mění tak, že žalobce je povinen nahradit České republice na účet Krajského soudu v Hradci Králové částku 7.912,-Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

IV. Na náhradu nákladů předchozího i tohoto odvolacího řízení a dále dovolacího řízení je žalobce povinen zaplatit žalovanému (k rukám jeho zástupce) částku 116.238,-Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Hradci Králové svým rozsudkem z 13.11. 2009 znovu zamítl žalobu ze 7.9. 2001, v níž bylo původně uplatňováno právo na zaplacení 425 000 Kč s příslušenstvím. Učinil tak poté, kdy usnesením vrchního soudu č.j. 1 Cmo 148/2006-172 z 25.1. 2007 byl zrušen původní (rovněž zamítavý) výrok předchozího rozsudku (č.j. 43 Cm 200/2001-118 z 14.12. 2004).

O nákladech řízení bylo (pod výrokem II. rozsudku z 13.11. 2009; je vhodné upozornit, že právě tento rozsudek je předmětem tohoto odvolacího přezkumu) rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o.s.ř.; z tohoto titulu bylo žalovanému přiznáno právo na zaplacení 118 259,50 Kč. Výrokem III. pak byl žalobce podle § 148 odst. 1 o.s.ř. zavázán k náhradě nákladů řízení ve výši 15 824 Kč, dosud placených státem (znalečného).

Ve "druhém" odvolacím řízení byl rozsudek z 13.11. 2009 (přihlížíme-li k významu příslušného výroku I/1, přijatého tehdy vrchním soudem) v zásadě potvrzen v rozsahu, týkajícím se zamítnutí uplatněného nároku co do jedné poloviny (do částky 212 500 Kč). Ve zbývajících částech však bylo žalobě vyhověno - žalovanému bylo uloženo, aby žalobci v obecné lhůtě k plnění zaplatil právě 212 500 Kč s úroky z prodlení. Vše vyplývá z rozsudku vrchního soudu č.j. 1 Cmo 128/2010-392 z 16.8. 2011. Tímto rozsudkem bylo současně vysloveno, že žádný z účastníků nemá (ve vztahu mezi sebou navzájem) právo na náhradu nákladů řízení. Každý z účastníků pak byl podle § 148 odst. 1 o.s.ř. zavázán, aby náklady dokazování nahradil státu v rozsahu jejich jedné poloviny (7 912 Kč).

Na odůvodnění výše ukázaných rozhodnutí (a zejména pak na rozsudek z 16.8. 2011) lze v podrobnostech odkázat. Odkaz se týká především vlastních závěrů, vyslovených tehdy odvolacím soudem. Vztahuje se rovněž - i ve spojení s odůvodněními shora identifikovaných prvostupňových rozsudků - na popis zjištěného skutkového stavu i na argumenty, vznesené účastníky. Toto tedy v zásadě nemusí být v dalším textu nějak podrobněji popisováno.

Předmětem řízení bylo vypořádání náhrady škody, která vznikla v důsledku provozní činnosti žalovaného (provádění trhacích prací) v prostorách žalobce, sloužících pro přenos elektrické energie. V důsledku poruchy tohoto zařízení musel žalobce přistoupit k odškodnění svého zákazníka; jen výše takto poskytnutého odškodnění byla předmětem řízení. Vzhledem ke shora provedenému odkazu jsou zde příslušné skutečnosti popsány jen velmi stručně.

K dovolání žalovaného Nejvyšší soud České republiky rozsudek odvolacího soudu z 16.8. 2011 zrušil ve výroku I/2 (tedy právě v rozsahu, kde bylo rozhodováno o zaplacení 212 500 Kč, přičemž bylo žalobě vyhověno) a věc vrátil Vrchnímu soudu v Praze k dalšímu řízení. Zrušeny byly i související nákladové výroky. Stalo se tak rozsudkem č.j. 23 Cdo 454/2012-428 ze dne 25. července 2012. Opět je vhodné v podrobnostech na odůvodnění tohoto rozhodnutí odkázat; v dále naznačeném kontextu se zvláště odkazuje na str. 6 a 7 odůvodnění.

Z rozhodnutí dovolacího soudu v podstatě vyplývá, že v předchozím odvolacím řízení nebyly náležitě zkoumány a posouzeny otázky, týkající se hlavně interpretace příslušného ustanovení § 9 tehdy platného zák. č. 222/1994 Sb. (ve znění pozdějších předpisů).

Odvolací soud rozsudek z 13.11. 2009 v příslušných napadených (a dosud nepravomocných) výrocích podle § 212 o.s.ř. přezkoumal. Po tomto přezkoumání a projednání odvolání dospěl k následujícímu závěru:

Nahlížíme-li na příslušný sporný okruh skutečností uváděným prizmatem (tedy tím, co vyplývá z rozhodnutí dovolacího soudu), nezbývá, než konstatovat, že žalobci nárok na náhradu škody nevznikl. Nebyl totiž povinen přistoupit k nějakému odškodnění svého odběratele el. energie. Je zřejmé, že výsledek tohoto odvolacího řízení je (prakticky úplně) determinován výsledkem předchozího dovolacího řízení. Závěry, vyplývajícími z rozsudku z 25.7. 2012, je odvolací soud vázán.

V odpovídající části výroku I. (a z důvodů, vyjádřených shora) byl tedy napadený rozsudek - jakožto věcně správný - potvrzen (§ 219 o.s.ř.).

Rozsudek z 13.11. 2009 musel být změněn ve svém výroku II. K tomu je třeba uvést, že soud prvního stupně tu nezohlednil, že v "prvním" odvolacím řízení byl ze strany zástupce žalovaného realizován jen jeden úkon právní služby. Z toho plyne nutná redukce příslušné části nákladů o 50% (ve smyslu § 18 odst. 1 vyhl. č. 484/2000 Sb.): toto snížení představuje částku 18 940 Kč. Ohledně zde řešené části nákladů řízení dále postačí odkázat na jinak správnou pasáž rozsudku z 13.11. 2009 (jedná se o poslední odstavec na str. 2 jeho odůvodnění).

O nákladech předchozího i tohoto odvolacího řízení a dále dovolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 ve spojení s § 224 o.s.ř. Tyto náklady se skládají z odměny za zastoupení v částkách 45 800 Kč (předchozí odvolací řízení), 20 775 Kč (dovolací řízení) a 20 025 Kč (toto řízení). Pokud jde o poslední dvě stadia celého řízení, bylo třeba - v tom smyslu, jak se to uvádí v předchozím odstavci odůvodnění - přistoupit k redukci odměny o 50%.

Jinak uváděná výše odměn odpovídá vyhl. č. 484/2000 Sb., a to vždy - s přihlédnutím k době zahájení toho kterého stadia celého řízení - příslušnému aktuálnímu znění předpisu. Tento předpis byl platným i v době vyhlášení tohoto rozsudku; příslušná zákonná direktiva (§ 151 odst. 2 o.s.ř.) pak zůstává v platnosti i nadále.

Základ pro výpočet odměny, týkající se předchozího odvolacího řízení, tvoří původní hodnota předmětu sporu (425 000 Kč). V tomto stadiu byla osvědčena realizace dvou úkonů právní služby (§ 11 odst. 1 písm. g/, k/ vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb). Kromě uvedeného patří do přiznaných nákladů ještě dvě paušální částky (§ 13 odst. 3 posléze citované vyhlášky ve znění platném v době realizace úkonů právní služby - 2x 300 Kč).

Za další dvě stadia řízení pak vždy přísluší žalovanému jen jedna paušální částka. Kromě toho mu náleží ještě poplatek za dovolací řízení (zaplacený ve výši 10.000,-Kč). V řízení bylo doloženo, že zástupce žalovaného je plátcem DPH; proto je třeba (v intencích zmíněného § 151 odst. 2 o.s.ř.) přiznat příslušející náhradu; do základu pro její výpočet nepatří zmíněný soudní poplatek.

K otázce náhrady nákladů dle § 148 odst. 1 o.s.ř. je třeba poznamenat, že strany příslušné (a pravomocné) výroky III a IV rozsudku z 16.8. 2011 splnily. Za situace, kdy se jednalo o výroky pravomocné, je nutné žalobce (do jisté míry znovu, a to vzhledem ke zrušení rozhodnutí z 16.8. 2011) zavázat k úhradě zbývajících poloviny dotčených nákladů.

Konečně je třeba uvést, že vedlejší účastník, který v řízení dříve podporoval žalovaného, podáním z 9.4. 2013 vrchnímu soudu oznámil, že z řízení vystupuje. O tomto úkonu (a za situace, kdy vedlejšímu účastníku v řízení žádné náklady nevznikly) není nutné vydávat nějaké zvláštní rozhodnutí.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí, při splnění podmínek uvedených v ustanovení § 236 až 239 o.s.ř. ve znění účinném od 1.1.2013, Nejvyššímu soudu ČR, prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto rozhodnutí, může se oprávněný domáhat výkonu rozhodnutí.

V Praze dne 23. dubna 2013

JUDr. Jiří H e s s, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

